BÜYÜK Ateş

SAYI : 17

BU SAYIDA:

DENİZDE BİR FACIA

50 Krş.

NİHAT

Sarkomer/Çizgi Diyarı

KAMELOT ŞATOSUNUN ESRARI 4 GARTH

S. 45

S. 46

S.47

S.48

S.49

İki mukaddes ruh

Gazi Osman Paşanın ve Atatürk'ün yarattığı iki mukaddes ruh, Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin ve onun başında bulunan Orgeneral Cemal Gürsel'in çelik iradesinde Millî İnkılâbı tahakkuk ettirdi.

■

YAZAN

ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

■

1913 yılında Atatürk Sofya Ataşemiliterliği vazifesini görmekteydi. Sofya'da bulunan Türk gençleri, yakışıklı bir Erkânıharp olan Mustafa Kemal'i ziyarete geldiler. O zamanlar Sofya Sefiri de Fethi Okyar'du. Mustafa Kemal, bu Türk gençlerini kabul etti.

Gençler durmadan, Atatürk'e çeşitli mevzularda sorular sormakta idiler. Nihayet gençlerden biri:

— «Siz hayatta kendinize rehber olarak kimi seçtiniz?» diye sordu.

Atatürk, gök'ün enginliğini taşıyan o mavi gözlerini bu gençlere diktikten sonra:

— «Ben kendime rehber olarak Plevne müdafii Gazi Osman Paşa'yı seçtim,» dedi. «Çünkü o, büyük bir dâhi askerdir. Türk milleti, millî şuurunu Plevne'de buldu. Siz gençler, ne zaman karanlık bir gün yaşarsanız, daima Gazi Osman Paşa'yı ve Plevne'yi düşününüz. O ruh, sizi muhakkak kurtaracaktır.»

Tarihin şu cilvesine bakın ki, 1950 den itibaren başlayan diktatörlük devrinin karanlık günlerine karşı, gençlik hürriyet mücadelesine başlayınca, onların vicdanlarında Gazi Osman Paşa ile Atatürk'ün muhaddes ruhu canlandı. Bu iki ruh, kurtarıcı bir kudret, bir hürriyet meş'alesi olarak gençlere ışık tuttu. Derhal millî şuur, bir ideal doğurdu.

İstanbul ve Ankara Üniversite gençliği ile Harp Okulu öğrencileri, diktatörlüğe karşı, hürriyet mücadelesine başlayınca, Plevne gazilerinin ruhu, bu gençlerin ruhlarında Gazi Osman Paşa türküsünü canlandırdı. Bu gençler, bilinmeyen gizli bir sırla, Gazi Osman Paşa türküsünü sokaklarda söylemeğe başladılar.

Bir yandan Gazi Osman Paşa'yı, bir yandan Atatürk'ün gençliğe hitabesini hatırlayarak, hürriyet mücadelesine devam edip, kanlarını döktüler. Zalimlerin kurşun, süngü ve coplarına karşı, Plevne türküsünü söylüyorlardı. Çünkü o ruh, onları kurtaracaktı.

Gençler, hep bir ağızdan şöyle diyorlardı:

Tuna nehri akmam diyor
Kenarını yıkmam diyor
Şanı büyük Osman Paşa
Plevneden çıkmam diyor
Olur mu böyle olur mu,
Kardeş kardeşi vurur mu?
Kahrolası diktatörler
Bu dünya size kalır mı?

Artık bu iki mukaddes ruh, bu gençleri coşturmuştu. Üçüncü bir kuvvet, Türk Silâhlı Kuvvetlerinin başında bulunan Orgeneral Cemal Gürsel oldu. İki mukaddes ruh, Cemal Gürsel'in çelik iradesinde milli inkılâbı tahakkuk ettirdi.

Milletlerin, kuvvetini tarihlerinden aldıklarına, bu, ne güzel bir misâldir...

Büyük Ateş

26 TEMMUZ 1960
SAYI: 17 CİLT: 2

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY ★ Yazı işlerini fiilen idare eden mes'ul müdür: OĞUZ ÖZDEŞ ★ Yayınlayan: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara Caddesi No: 36, İstanbul ★ Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ ★ Sayısı: 50 Krş., Yıllık abonesi (50 sayı): 25, Altı aylığı: 12,5 liradır.

ATEŞ PİLOT 3

ADAMLARINI İYİ SEÇMEN LAZIM, GÖRÜYORSUN HEPSİ ACEMİ..
SAHOR BENİM EN İYİ ADAMIMDI. HEM OĞLUM DU DA.. ÜZGÜNÜM.

YANLIŞ HARİTA YÜZÜNDEN ÖLÜMDEN KURTULAN SAHOR VAN MARLANIN BULUNDUĞU YERE GELDİ..

SAHOR YERE İNER İNMEL İKİ POLİS OTOMOBİLİYLE KARŞILAŞTI....

VE HEMEN OTOMOBİLE ATLAYIP ELDRED'DEN İNTİKAMINI ALMAK ÜZERE VAN MARLA'NIN KARARGÂHINA HAREKET ETTİ...
BEN O PİS CASUSA SORARIM

SAHOR!.. GÖZLERİME İNANAMIYORUM! HANİ SEN ÖLMÜŞTÜN!..
BIRAK ŞİMDİ BOŞ LAFLARI ŞEF, HEMEN BURAYA GEL!

DEMEK ELDRED'İN VERDİĞİ HARİTA YANLIŞMIŞ.
EVET.. ŞİMDİ ELDRED'İNİ TANIDIN MI?

ELDRED.. ELDRED BİR CASUS HA?.. BENİM ARKADAŞIMDI..

VAL MARLAN ÖĞRENDİKLERİ KARŞISINDA ŞAŞIRMIŞTI...
ŞEF DEDİĞİM Kİ BİR YAPMALISIN..

ELDRED'İN BÜROSUNDA..
ELDRED, DEMİNDENBERİ SAHORUN ÖLÜMÜNÜ DÜŞÜNÜYORUM.. HARİTADA BİR YANLIŞLIK OLMASIN?
HARİTADA MI? İMKÂNI YOK!. ONU BEN KONTROL ETMİŞTİM!.

YOKSA ONLARA YANLIŞ HARİTAMI VERDİĞİMİ SANIYORSUN! BU CÜMLEYİ BANA SORMAN DAHİ HATA! BEN SENİN EN İYİ DOSTUNUM!..

SAHOR BİRDEN İÇERİ GİRDİ!!!..
HARİTADAN MI BAHSEDİYORSUNUZ?..
SAHOR!!... NASIL OLUR?

FOYAN MEYDANA ÇIKTI!!!..
FOYAM?..
3
DEVAMI VAR

ATEŞ PİLOT 4

SAHOR, TELSİZİ SÖYLE BİR GÖZDEN GEÇİRDİ.. VE BİR DÜĞMEYE BASTI, KARŞILARINA DÜŞMAN KARARGÂHI ÇIKTI!.

DİNLEYİNİ

ELDRED!. HABERLER İYİ Mİ?..

ELDRED SOĞUKKANLI GÖRÜNÜYORDU.

SAHOR, BEN BÖYLE BİR ŞEY NASIL YAPABİLİRİM HİÇ?!..

MASANA BİR BAKALIM!!!

MASADAN BİR TELSİZ ÇIKTI?!!

BAK! BİR TELSİZ BAKALIM ARKADAŞIN BUNU NASIL İZAH EDECEK?!!

HAKLISIN!

TELSİZDEKİ SES ELDRED'İ DELİYE ÇEVİRMİŞTİ! YERİNDEN FIRLADI!..

DİKKAT!.. BENİ....

ÇOK GEÇ ELDRED! HERŞEY BİTTİ ARTIK! NİHAYET YAKAYI ELE VERDİN!.

PİS CASUS!. BİRDE SANA İTİMAT ETMİŞTİK. HALBUKİ SEN ÜÇ KURUŞU SEÇMİŞİN!

EE.... SEF HÂLÂ ONA İNANMAKTA DEVAM EDECEKMİSİN?

TAM ZAMANINDA CASUSU KEŞFETTİK SAHOR.

BİTTİM! MAHFOLDUM! KENDİMİ İKİ ÜÇ KURUŞA SATMIŞIM!..

SANA NASIL TEŞEKKÜR EDECEĞİMİ BİLEMİYORUM. SANA ELDERED'DEN BOŞALAN YERİ VERİYORUM EVLÂDIM..

BİR ŞEY DEĞİL..

KLAVUZ DERHAL BERLİYİ BUL!

SAHORUN TELSİZİNDEN SONRA KAFİLE KAYALIKTA GİZLENDİ VE ÜÇ KİŞİ HARİÇ DİĞERLERİ MARKADA GİDECEKTİ..

TEKLİF KABUL EDİLDİ. BERLİ, NİŞANLISI VE BABASI KAYALIKLAR ARASINDA KALDILAR.....

DÜŞMAN KARARGÂHINA DOĞRU KAFİLE YOLALIYORDU.....

Küçük Bir HATIRA

hikâye

ÇEVİREN :
GÖNÜL SUVEREN

GENÇ adam, yemyeşil çayırın tam ortasındaki küçük villânın önünden geçerken, bahçede çalışan son derece güler yüzlü ihtiyar adam başını kaldırarak:

— «Vay, merhaba Bay Gaskell!» dedi.

Eric Gaskell, tebessüm etti:

— «Merhaba, efendim.»

Nur yüzlü ihtiyar:

— «Bu sabah teleskopumla etrafı seyrettim yine,» diye gülümsedi. «Artık eskisi gibi köyde dolaşamıyorum. Maamafih, teleskopum sayesinde, bütün olanları öğrenmekteyim.»

Eric:

— «Bu iyi işte!» dedi.

Yaşlı adam:

— «Sizinle geçen gün Papazın evinde tanrşmıştık,» diye sözüne devam etti. «Sık sık bu tarafa yürüyüşe çıktığımızı da biliyorum. Bu sabah, 'Eh artık Bay Gaskell ile konuşmanın zamanı geldi,' dedim. İçeri girsenize!...»

Eric:

— «Teşekkür ederim,» dedi. «Biraz dinleneyim.»

Yaşlı adam, bahçe kapısını açarak gülümsedi:

— «Bayan Gaskell köyümüzden memnun mu bari?»

Eric, başını salladı:

— «Evet, buraya bayılıyor.»

Yaşlı adam:

— «Bizim kâhya kadın, sizin Doğu sahilinden geldiğinizi söyledi,» diye gülümsedi. «Onun yeğeni, sizin yanınızda çalışıyor da... Fakat bu köyde oturanların ekserisi yaşlı. Tabiî, Bay Felton hariç... O, genç... Ama geri kalanlar... Meselâ ben, Papaz, Amiral, Bay Coperus... Hepimiz çok yaşlıyız. Sizin, bu kadar ihtiyardan canınız sıkılmıyor mu?»

Eric:

— «Bilâkis!» dedi.

Yaşlı adam, içini çekti:

— «Tabiî hepimizin kendisine göre, bir meşgalesi var... Coperus, antika şeyler toplar... Amiral, gül yetiştirir...»

Eric:

— «Siz de teleskopla etrafı seyredersiniz!» dedi.

— «Evet... Ama benim asıl meşgalem... Müzemdir.»

Eric:

— «Müze mi?» diye sordu. «Sizin müzeniz mi var?»

Yaşlı adam:

— «Evet,» dedi. «Sizi gezdireyim; sonra bana, ne düşündüğünüzü söylersiniz.»

— «Memnuniyetle.»

Yaşlı adam:

— «Buyurun!» diye gülümsedi.

Eric'le beraber villâya doğru yürümeğe başladılar. Yaşlı adam:

— «Müzemi yeni birine göstermek fırsatı her zaman elime geçmiyor,» dedi. «Bir gün Bayan Gaskell'i de getirin. Karınız, bu sessiz köyde sıkılmıyor ya?...»

Eric Gaskell güldü:

— «Bilâkis, buraya bayılıyor. Her gün kırmızı spor otomobiline binip, etrafı dolaşıyor.»

Yaşlı adam:

— «Tek başına!» dedi. «Evi beğeniyor mu bari?»

Eric:

— «Bilmem ki...» diye cevap verdi. «Baharda taşındığımız zaman, oraya bayılıyordu.»

— «Pek şirin bir yerdir orası...»

Eric, düşünceli düşünceli onun yüzüne baktı:

— «Fakat son zamanlarda, evi biraz sıkıntılı bulmağa başladı. Onun için, otomobile atlayıp hava almağa çıkıyor.»

— «Herhalde hava değişikliği buna sebep oldu. Doğu sahilinden sonra, buranın havası, ona ağır gelmiştir.»

Eric:

— «Herhalde,» dedi.

Bu sırada küçük villânın kapısına da gelmişlerdi. Yaşlı adam onu içeri soktu. Gayet güzel döşenmiş bir odadan geçtiler. Sonra ihtiyar:

— «İşte, müzem!» diyerek bir kapıyı açtı.

Eric içeriye girerek etrafına bakındı ve hayretle olduğu yerde kaldı. Oda, çöplüklerde bulunabilecek alelâde şeylerle doluydu.

Yaşlı adam, müstehzi nazarlarla Eric'i süzüyordu:

— «Bay Gaskell, burasının hiç de müzeye benzemediğini düşünüyorsunuz, değil mi? Fakat, buradaki her eşyanın bir tarihi var. Meselâ şu, bir harp hâtırası... Bristow'lara, oğullarının harpte şehit düştüğünü bildiren telgraf... Bunu, Bayan Bristow'dan senelerce yalvardıktan sonra alabildim.»

Eric:

— «Çok enteresan!» dedi.

Yaşlı adam, parçalanmış bir el arabasını işaret etti:

— «Bu, iki kişinin ölümüne sebep oldu. Tepeden açık bir otomobilin üstüne yuvarlandı.»

Eric:

— «Hayret!» diye mırıldandı.

Yaşlı adam:

— «Hepsi birer tarih bunların!» dedi. «Meselâ şu kemer, çingenelerle kavga eden İrlandalı bir çiftçinindi. Bu şapka ise, sizin evin yanındaki kulübede oturan adamındı. Zavallı, piyangodan milyon kazandı; sevincinden içmeğe başladı tabiî. Alkol zehirlenmesinden öldü... Şu, bizim bahçıvanın kulübesinden iki tuğla... Orasının nasıl yanıp kül olduğunu hâlâ öğrenemedik. Bu da, geçen sene her nasılsa kiliseye giren yılan... Onu, Bay Felton öldürdü. Felton, hakikaten yakışıklı bir genç, öyle değil mi?»

— «Evet, zannederim. Kendisini pek iyi tanımıyorum.»

— «Bu garip. Ben, sizinle, Bayan Gaskell'in, Bay Felton'un en samimî arkadaşı olduğunuzu zannediyordum!...»

— «Bu da nereden aklınıza geldi?...»

— «Bilmem... Herhalde yanıldım... İşte, kanlı bir hâtıra...

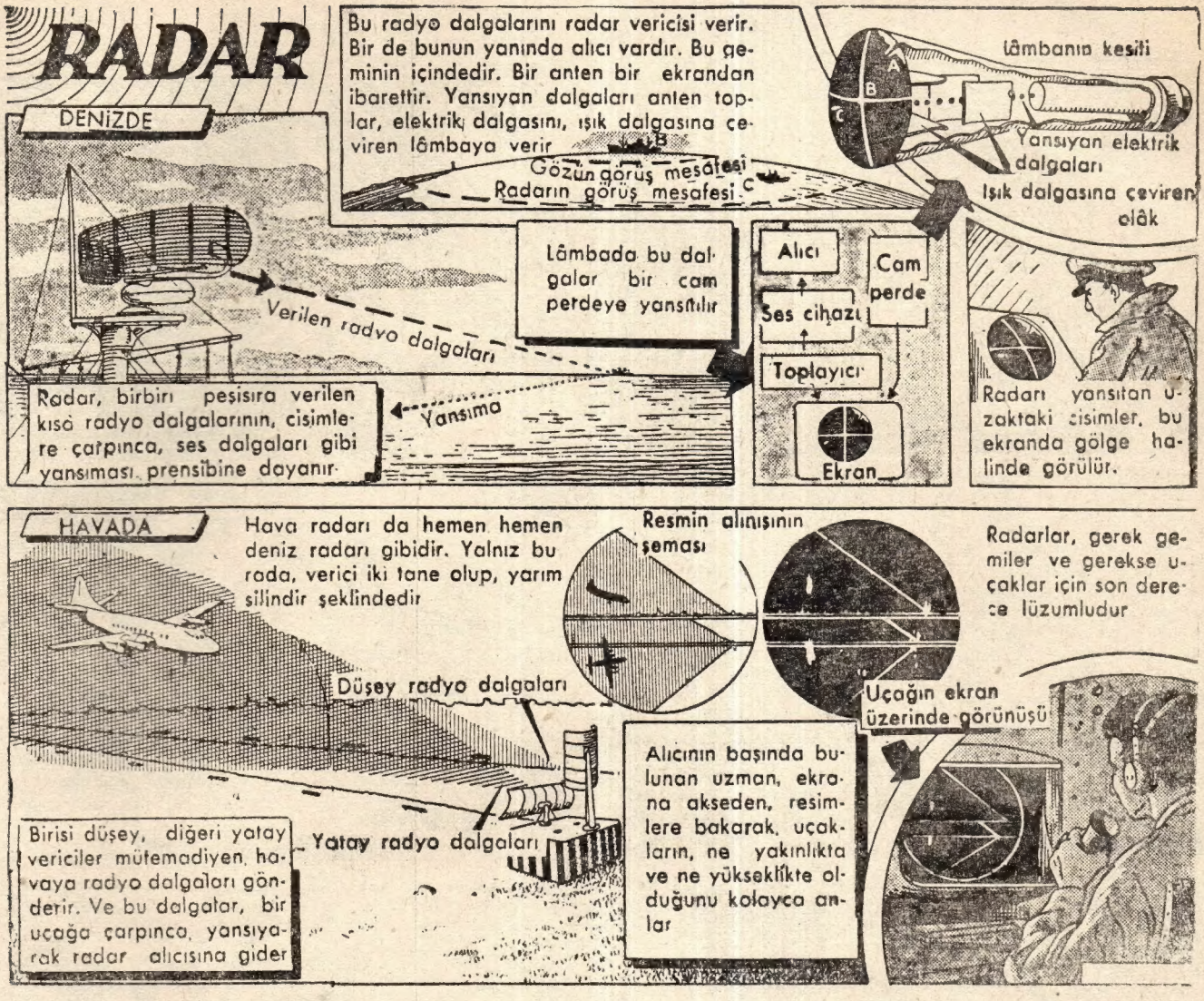

Şu boynuzları görüyor musunuz? Bir boğanın onlar... Bir çiftçi, onu, benim mer'aya koymuştu. Bilmem nasıl olduysa, biri kapıyı açık bırakmış... Hay vah, yoldan geçen bir zavallıyı boynuzlariyle delik deşik etmiş...»

Eric:

— «Biz, Bay Felton'u tanımıyoruz!» dedi. «Tabiî, buraya ilk geldiğimiz zaman, onunla tanışmıştık, fakat...»

Yaşlı adam:

— «Tabiî, tabiî...» diye mırıldandı. «İşte şu da, imzasız bir mektup... Bazan köyde böyle mektuplar görülür. Bunu Coperus'dan aldım.»

Eric sordu:

— «Köyde gönderilen imzasız mektuplarda yazılanlar hakikaten doğru mudur?»

Yaşlı adam başını salladı:

— «Evet, zannederim. Biri, köyde olan her şeyi biliyor! Şu hâtıra, maalesef fazla dayanmıyacak. Mezarda bulduğum bir mantar bu... Ne kadar da hafif, bakın!...»

Mantarı Eric'e doğru uzattı. Genç adam, piposuna tütün doldurmakla meşguldü. Pipo ile tütün kesesini bir tarafa bırakarak mantarı aldı:

— «Hakikaten çok hafif!»

Yaşlı adam heyecanla haykırdı:

— «Buraya gelin! Az kalsın çizmeleri göstermeği unutacaktım!...»

Eric, elinde kocaman mantarla yaşlı adamın yanına gitti. Adam anlattı:

— «Bay Felton'un evinin yanındaki gölge boğulan bir köylünün çizmeleri bunlar...»

Eric:

— «Felton ne iş yapar?» diye sordu:

— «Geliri var. Yiyip içip, eğleniyor!»

Eric, lâkayt bir tavırla:

— «Neyle eğlenir?» dedi.

Yaşlı adam bir kahkaha attı:

— «Bay Felton'un baş eğlencesi kadınlardır, Bay Gaskell...»

— «Ya?...»

Yaşlı adam:

— «İnsan bazı şeyler duyuyor tabiî...» dedi. «Maamafih, Bay Felton'un ağzı gayet sıkıdır; maceralarından hiç bahsetmez... Şu büyük kristal, biraz ilerdeki taş ocağında bulunmuştu... O taş ocağı senelerden beri kullanılmıyor. Şu yolun ucunda... Duyduğuma göre, Bay Felton, sevgilileri ile orada buluşurmuş... Hay Allah, ben de dedikodu yapıyorum... Çoban çocuklar tepeden, Bay Felton'un sevgililerini seyrederlermiş... Neyse... Ama günün birinde, Bay Felton'un sevgililerinden birinin kocası, tepeden taş ocağına bakıverecek... Tam tepede kocaman kayalar da var. Bunu aşağı yuvarladı mı... Neyse... Şu da, doldurduğum bir kedi... Bu kedinin macerası da enteresandır...»

Eric:

— «Felton, şimdi taş ocağında mı?» diye sordu.

Yaşlı adam:

— «Evet,» dedi. «Bir saat kadar evvel otomobiliyle buradan geçti. Kırmızı bir arabası var. Buralarda kırmızı otomobil pek yoktur. Ama işin tuhafı, onun arkasından kırmızı bir spor otomobil daha geçti...»

Eric:

— «Ben...» diye mırıldandı. «Artık gitmem lâzım!»

Yaşlı adam:

— «Gitmeniz lâzım mı?» dedi. «Ben de size tam kedinin macerasını anlatacaktım.»

Eric:

— «Başka zaman anlatısınız!» diye cevap verdi.

— «Olur... Durun sizi geçireyim...»

Eric, telâşla kapıdan çıktı. İhtiyar adam sordu:

— «Geldiğiniz yoldan gitmiyor musunuz? Halbuki o yol daha kısa...»

— «Hayır, hayır... Bu taraftan gideceğim!»

— «O zaman, Bay Felton'un taş ocağının önünden geçmiş olacaksınız. Orayı da görürsünüz... Güle, güle...»

Eric'in yoldan ilerleyişini seyretti. Hattâ daha iyi görebilmek için, tepeye bile tırmandı. Eric'in yoldan sapıp, taş ocağının ağzına gittiğini görünce, tepeden ağır ağır inerek, müzesine döndü.

Orada Eric'in piposuyla tütün kesesini alarak, âdeta sevgiyle okşadı. Sonra bunları bir rafa yerleştirerek, bahçeye, çiçeklerinin yanına döndü...

Tabanca Kanunu

44

BASTIBACAK ŞERİF 43

21 inci ASIRDA neler olacak?

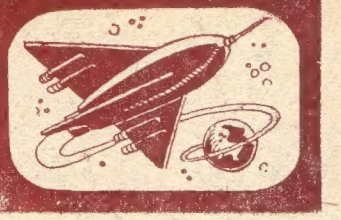

Fezaya atılan insanlar

İnsanoğlu bir yandan felsefî ve ahlâkî alanlarda reformlar yaparken, öte yandan da ilimde akıllara durgunluk verecek yenilikler yaratıyor... Gelecek asrın ortalarında hemen herkes bugünkü yaşadığı dünyanın dışında yeni bir dünya kuracak ve bundan böyle de ilk yurdunu unutup gidecek...

ÇEVİREN: H. FİKRİ VEREL

1610 yılının Ocak ayını ve bu ayın da yedinci gününü şöyle bir hatırlayınız bakalım... Okuduğunuz kitaplardan, dergilerden, bu tarih ve günün mânâsını mutlaka bilmeniz gerekir. Size, Padua Üniversitesi ile, bu üniversitenin meşhur Profesörü Galile'den de bahsedecek olursak, zihninizin karanlıklarında kalan önemli bir bilginiz, derhal aydınlığa çıkacak, yüzümüze tatlı tatlı gülümseyerek bakacak ve:

— «Tamam!» diyeceksiniz. «Söylediğiniz tarihte Profesör Galile, kendi eliyle yapmış olduğu teleskopun başına geçmiş ve yıldızları insanoğlunun ayağına kadar getirmeğe muvaffak olmuştu!...»

Bu muvaffakiyetin üzerinden dört asır geçmiş olduğu hâlde, ilim adamları fezânın gerçek yüzünü görebilmek, sırrını çözebilmek için, hâlâ akla durgunluk verecek bir çalışma ile yeni yeni keşifler ve icatlar peşinde koşuyorlar. Feza ile ile uğraşanların sabrı, inanınız ki, dinleri yayan peygamberlerde bile yoktur... Zira, bu yolun yolcusu olanlar, çok zaman bütün hayatları süresince, mensup oldukları ilme ancak bir virgül ilâve edebilmekte, konularının sonunu bile getirmeğe muvaffak olamamaktadırlar.

İlk teleskop, yanılmıyorsak, bir Flâman gözlükçüsü olan Lippershey tarafından 1608 yılında yapılmıştı. Galile'nin faaliyeti işte bundan sonra başlamış, büyük ilim adamı, çıplak göze giren ışının yüz mislini teleskopu ile almak suretiyle, 50 kilometre uzaklıktaki bir cismi 5 kilometredeymiş gibi göstermeğe muvaffak olmuştu. O devirde bu icad üzerine söylenen sözler, yazılan yazılar muazzamdı.

İnsanlar, ihtiyarlamağa yüz tutan dünyamızda 300.000 yıl yaşadıktan sonra, fezânın sırrını öğrenmek istemişler ve bu öğrenme gayretiyle de, optik cihazları icat etmeğe muvaffak olmuşlardır. Günümüzün insanları, geçen asırların insanlarından, feza bilgisi bakımından elbette ki çok üstündür. Gelecek yıllarda bu üstünlükleri sistemli olarak artacak, nihayet bilinmeyenler «bilinenler» safına girecektir...

FEZA'YA HÂKİM OLMAK BİR HAYÂL DEĞİLDİR!

Yıldızları, optik vasıtalarla ayaklarına kadar getiren insanlar, zamanla haklı olarak bu garip âlemlere gitmeyi de düşünmeğe başladılar tabiî... Acaba Ay'da ne vardı? Acaba Merih'te insanoğlu yaşayabilir miydi? Acaba gökteki her ışıkçık, insanların ilerde normal hayat sürebilecekleri bir vatan olabilecek miydi? Teleskoplarla sırlarının bir kısmı olsun öğrenilen bu feza âleminde şayet hayat varsa, oralarda yaşayan mahlûklar nasıldı?...

Bu suallerin cevaplarını bul

mağa gayret eden ilim adamları, nihayet atmosferin dışına, tâ Ay'a kadar füzeler, sun'î peykler fırlatmağa da muvaffak oldular. Artık feza yarışı başlamış bulunuyordu. Yeryüzünün hâkim devletleri, dünyanın dışında kendilerine boyun eğecek ve hizmet edecek yeni yeni âlemlere hâkim olmak hevesine kapılmışlardı. Fakat, acaba bu, sadece bir hevesten ibaret miydi? Bu yarışın, bu gayretlerin gizli birtakım sebepleri yok muydu?

Hayat için müsait şartlar, hiç şüphe yok ki, ancak Güneş etrafında dolaşan ve gezegenimize benzeyen cisimlerde bulunabilir. O halde, bu cisimlere doğru ilk adımları atmak, oralara yerleşmenin yollarını bulmak gerektir. Başlangıçta sadece ilim yarışı gibi görünen ve Rusya ile Amerika arasında kalan bu mücadeleye yavaş yavaş diğer büyük Batılı devletler de katılmağa başladılar. Ve işte, bu katılmadan sonradır ki, işin gerçek yüzü meydana çıkmış oldu...

Feza'daki gezegenlere hükim olmak, insanoğlu için artık kaçınılmaz bir ihtiyaçtır. Zira, dünyamız yavaş yavaş eski kuvvetini kaybetmekte, suları, ürünleri tehlike arzedecek bir şekilde tükenmektedir. Günün birinde insanoğlunun ilk vatanı olan bu toprakların, artık yaşanılması imkânsız bir hâle geleceği de ilmî bir hakikattir.

İşte, insanların fezaya hâkim olmalarını zorlayan ana sebepler bunlardır. Ve ilim, bugünkü temposunu devam ettirecek olursa, kırk yıl sonra fezada geçici bir balon-vatan kurmak da mümkün olacaktır...

BALON - VATAN'A GİDECEK OLANLAR!

Muhtelif dergilerde çıkan şemalara ve yazılara bakılacak olursa, özel surette hazırlanacak olan bir geçici Balon - Vatan, insanların feza yolundaki ilk merhaleleri haline gelecektir. Esasen, diğer gezegenlere çıkabilmek için, dünyanın atmosferi üzerinde böyle sun'î bir peyk'e şiddetle ihtiyaç vardır.

Balon - Vatan'ın kendine mahsus bir atmosferi olacağından, burada geçici bir zaman için yaşayacak olanlar, kendilerini yeryüzündeymiş gibi farzedecekler ve tıpkı vatanlarında olduğu gibi, büyük bir rahatlıkla gereken işlerini göreceklerdir.

Balon - Vatan'daki yaşama şartlarını, bilhassa su, hava gibi maddeleri temin edecek olan muazzam araçların yapılmasına 1971 yılı baharında başlanacaktır. Balon'un gereken yere tesbiti için, atom miknatıslarından geniş çapta istifade olunacak ve yine atom ayaklar boşlukta meydana getirilecek bir denge ile dünyanın atmosferine bağlanacaktır.

Bu sun'î vatan, sekiz ay içinde 20 bin feza adamının tehlikeli çalışması sonunda emre hazır hale gelecektir. Bilindiği gibi, feza adamları için en tehlikeli şey, dünyanın atmosferi dışına çıkabilmeleri olayıdır. Bunun için Amerikada yapılan özel oksijen tüpleri, maskeler, elbiseler mühim rol oynayacaktır. Feza adamları, kendileri için yapılan özel kıyafetlerle, yeryüzünün başka başka noktalarından fezaya fırlatılacak ve bunlar, yirmi dört saat sonra istenilen yerde, muhtelif mesafelerle bir araya gelebileceklerdir.

Atom rampalarına oturtulacak olan gelecek dünyanın fâtihleri için, ayrıca yedek birer kalb yapılacağı, asıl kalbin, seyahatin başında durdurulacağı ve atmosferin dışına çıkar çıkmaz sun'î kalbin vazifesini bitirmiş olacağı da, ilim çevrelerinde dolaşan rivayetlerdendir. Bu konu ile yakından ilgilenen Prof. Albert Nooss, sun'î kalb meselesinin de, çok yakın bir tarihte halledilmiş olacağını ifade etmesi, rivayetlerin gerçekle olan bağlılığını arttırmaktadır.

Feza fâtihleri, evvelce hazırlanan plânlara göre hareket edecekler, onlar gereken noktaya vardıkları anda da, Balon - Vatan yine bir atom füzesi ile kendilerine ulaştırılacaktır. Bundan sonraki çalışmalar, zannedildiği kadar zor ve yorucu olmıyacaktır Yeryüzündeki hayatın yavaş yavaş sona ermesi düşüncesinden hareket eden bilginlerin, fezayı behemehal fethetmek arzusunda olmaları, bu mevzulardaki çalışmalarını hergün biraz daha arttırmaktadır.

Yine bu işlerle meşgûl olan bir Fransız âlimi ise, küçük birer çiftlik büyüklüğünde yeni yeni dünyalar yaparak, feza boşluğuna raptedilmesi tezini savunmakta, zamanla bunların birleştirilmesinden muazzam bir sun'î dünya yaratılabileceğini sözlerine ilâve etmektedir.

Bu haftaki sohbetimize son vermeden hemen şunu da ilâve edelim ki, fezanın fethi konusunda sun'î peyklerden ziyade, üzerinde hayat olan veya hayat şartları yaratılabilecek ortama sahip bulunan gezegenlerden istifade yoluna gidilmesi, bizce çok daha müsbettir.

TAPİR NASIL BİR HAYVANDIR?

ÂDETLERİ itibariyle domuza benzeyen Tapir'in, aslında domuzla hiçbir alâkası olmayıp, daha ziyade gergedan ve atla akrabadır. Bilginler onun, tarihten evvelki çağlardan beri pek az değiştiğini tesbit etmişlerdir. Toprağın içinde bulunan fosiller, bugün var olan tapir'lerin, başka çağlardakinin hemen hemen eşi olduğunu gösteriyor.

Tapir'ler umumiyetle ormanlarda yaşamaktadırlar ve nehirlerin yakınlarında görülürler. Domuzlar gibi, çamurların içinde yuvarlanmağı severler ve burunlarını yere yakın tutarlar. Tapir, âheste âheste yürür ve kolay kolay kavgaya tutuşmaz. Ama bir kere hücuma geçince, ileri atılır, düşmanını yere devirmeğe ve onu ısırmağa çalışır.

Orta ile Güney Amerika'da tapir'lerin dört farklı türü yaşamaktadır. Diğer bir tür, Asya nın Malaya ülkesinde bulunur. Tapir ehlileştirilebilir ve bir yük hayvanı olabilecek derecede kuvvetlidir.

MASKELİ SUVARİ 30

CASUSLAR MEKTEBİ 10

BÜYÜK ATEŞ'İN TARİHİ KAHRAMANLIK ROMANI

TEFRİKA NO : 9

Cesur Prens

ÇEVİREN : H. FİKRİ VEREL

İkinci Kısım

HÜR TOPRAKLARDA ESARET!

ARTIK Cesur Prens, Britanya topraklarının üzerindeki büyük ormanlarda, nehir kıyılarında dolaşıyor; alabildiğine hür bir havayı ciğerlerine doldurarak yaşıyordu. Ailesi ve dostları ile birlikteydi. Arzuladığı zaman ava çıkıyor, dilediği zaman bir nehir kıyısına uzanıp göğün maviliklerine dalarak düşünüyordu. Bu düşünce ânını çok seviyordu genç adam...

Burada insanlar memnun görünüyorlardı. Birbirlerini seviyor ve sayıyorlardı. Görünüşte, hiç kimsenin birbirine düşmanlığı yoktu. Menfaatler sınırlanmış olduğundan, bir zümrenin, başka bir zümreyi istismarı mümkün değil gibiydi. Bu ise, vatandaşların huzurunu temin etmeğe kâfi sayılıyordu.

Yalnız Prens, «Korkunç Brik» diye bir isim duyuyor ve bu adamın gizli birtakım plânlar çevirdiğini, Britanya'daki huzuru bozmak için fırsat gözlediğini işitiyordu!

«Korkunç Brik»in adamları, omuzlarında siyah bir kartal tüyü taşıyorlar ve sırtlarına o devirde pek âdet olmadığı hâlde, kısa bir de pelerin atıyorlardı. Yine Cesur Prens'in işittiğine göre «Korkunç Brik» kendilerini Britanya'ya getiren Komutan Marlo'nun en amansız düşmanlarından biriydi!... Aralarında evvelce bir olay geçmiş ve Kralın güzel kızı ile evlenme meselesi yüzünden, bu gerginlik son haddi bulmuştu.

Demek oluyor ki, burada da bir iç huzursuzluk mevcuttu!... Bütün memnuniyete rağmen, gizli gizli birtakım olayların yaratılmasına çalışıldığı da meydandaydı!... İnsanların özlemini çektiği gerçek saadet, herhâlde satıhta kalan bir saadet değildi...

Britanya'lılar, çok soğukkanlı insanlar olduklarından, yüzlerinden ne düşündüklerini ve ne hissettiklerini anlamak pek de kolay olmuyordu. Sathî memnuniyetin arkasında, gizli olan arzular ve ıstıraplar, zamanla, bu bünyeye nüfuz edenler tarafından da hissedilebiliyordu.

Nitekim, Cesur Prens şimdi kafasını, bu insanların hayatlarındaki, üstü örtülü ateşe benzeyen kinlerle meşgûl etmeğe başlamıştı. İlk günlerin göz alıcı şölenleri bitmişti. Marlo, kendilerini Britanya'nın hâkimine tanıttıktan sonra, onlara büyük şatoda bir yer göstermiş ve burada arzuladıkları hayatı sürebileceklerini söylemişti.

Filozof Keetron, yalnız kaldıkları zaman, Prens'in babasına, oğlunu halkın arasına salıvermesini söylemiş ve bunun faydalarını uzun boylu izah etmişti. İlerde bir memleket idare edecek olan şahısların, behemehal halkın içinde büyümesi gerektiği, böylece geniş halk kitlelerini daha iyi ve daha yakından tanımak fırsatı bulan idarecilerin, kolay kolay yanlış yollara sapamıyacakları tezini savunmuştu.

Kral esasen, Filozof'un sözünden dışarı çıkmadığından, teklifini kabul etmiş, Cesur Prens'i, Britanya halkının içine bırakmıştı. O, dağlarda, bayırlarda dolaşacak, her sınıf halkla temasa geçecek ve böylece büyük bir insanlık sırrına vâkıf olacaktı. Bu sır kardeşlik duyguları ile ilgiliydi.

İnsanları tanımak, onlarla omuz omuza yaşamakla mümkün olurdu...

Britanya topraklarına ayak basışlarını, halkın dış görünüşü ile iç görünüşlerindeki farkları düşünüp duran Cesur Prens, bir ayak sesi duyarak yattığı yerden doğruldu. Nehir hafif bir ses çıkararak yatağında rahat rahat akıp gidiyordu. Delikanlı etrafına bakındı. Görünürlerde kimseler yoktu. Fakat o, bir ses işittiğinden emindi.

Filozof Keetron'un bir sözünü hatırlayarak, tekrar yattığı yere uzandı. İhtiyar hocası ona, daima temkinli olmasını ve şüphelendiği zaman da, bu hissini belli etmemesini söylemişti. Zira düşman, hasmının her şeyden habersiz olduğu ânı seçmek için, büyük bir sabırla beklerdi. Onu tuzağa düşürmek, işte, kendisine bu ânın geldiğini zannettirmekle mümkün olabilirdi ancak...

Ses seda kesilmişti. Cesur Prens, salkım salkım bulutları seyre koyulmuş gibi, gözleri gökyüzüne dikili, kulakları ise az önce duyduğu seslere eklenecek olanları bekler durumdaydı.

Nihayet koca ağaçların arka tarafından, bazı konuşmalar yükselmeğe başladı. Bunlar, «Korkunç Brik»in adamları olacaktı. İki kelimede bir küfrediyor, kandan ve saltanattan bahsediyorlardı. Derken, nal sesleri kapladı etrafı... İki atlı uçaraktan ormana daldı ve bu adamların bulunduğu yere gelince durdu.

Prens, şimdi sırtını göğe, yüzünü toprağa çevirmiş, nefes almaktan bile çekinerek, kezî gözleriyle etrafı kolaçan etmeğe başlamıştı. Gelenlerden biri «Korkunç Brik»ti... Diğerini tanıyamamıştı. Yüzünde maske vardı.

Brik'in iğrenç sesi kulaklarını doldurdu:

— «Topraklarımıza gelen şu serseriler benim midemi bulandırmağa başladı, arkadaşlar!... Eğer zamanında ted bir almıyacak olursak, bunlar pek çok işlerimize mâni olabilirler. Marlo serserisi, kendine tahmin edilemiyecek kadar güveniyor. Elbette bir düşündüğü olacak... Zaten şu Kuzey diyarlarından gelen Kral'la adamlarını buraya, mutlaka bir kasıtla getirmiştir. Aralarında bulunan o açıkgöz Prens bozuntusunu yakından takip etmekte fayda vardır.»

Yüzü maskeli olan adam, yumruğunu sıkarak:

(Devamı Var)

MERAKLI Bahisler

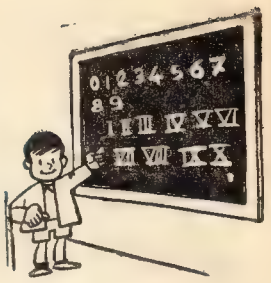

MADENLER

Dünyanın yapısını teşkil eden maddeler arasında, madenlerin yeri büyüktür. Gördüğümüz madenlerin pek çoğu saf değillerdir. Başka madenlerle karıştırılarak eritilmiş, dövülmüş, yeni şekillere sokularak parlatılmıştır.

Altın gibi bazı madenler, nehir yataklarında, derelerde, yahut da dağların içinde damarlar halinde, saf olarak bulunurlar. Ama ekseriyetle madenler, cevher denen başka madenlerle karışık bir halde elde edilirler. Maden cevherleri kullanılmazdan önce, karışık olduğu diğer maddelerden ayrılır. Bu da, maden cevherini çok yüksek hararet derecesine kadar ısıtılarak yapılır.

Bakır, gümüş gibi madenlerin pek çoğu toprağın derinliklerinden kuyular kazılarak çıkarılır.

En iyi tanıdığımız altın, gümüş ve demirden başka, kabakacak yapılan alüminyum, demirin yüzüne parlaklık veren krom, bazı termometrelerde kullanılan bir sıvı olan cıva, elektrik lâmbalarının içindeki tellerin yapılmasında kullanılan tungsten, kurşun, teneke ve nikel vardır.

Çelik, demirin bir miktar karbonla karıştırılmasiyle elde edilir. Çok defa demir, karbon yerine bir parça nikel, krom, manganez veya tungstenle karıştırılır. Böyle karışımlara halita veya laşım denir. Birçok madenler birbirlerine karıştırılarak ya daha sağlam, daha işlek; ya ısıya daha dayanıklı; yahut da paslanmaz alaşımlar yapılır.

SAYILAR

Şimdiki zamanda çocuklar, konuşmasını öğrenir öğrenmez okumasını ve yazmasını öğrenmektedirler. Ama uzun zaman sayıları düşünen olmamıştır.

Bir kaya üzerindeki çizikler, yahut da bir sopanın üzerine bağlanan ipler, ilk rakamları meydana getirirler. Belki çobanın biri, bir kayanın üstüne, her koyunu için bir çizik çiziyordu. Böylece, koyunlarının kaç tane olduğunu biliyordu. Günleri şaşırmamak için de, bir çubuğun üstüne oyuklar açıyordu.

Yıllar boyunca, kullanıla kullanıla, en sonunda bu oyuklar, sayıların yerini tuttu; 1, 2, 3, 4... gibi sayılar, birbirlerini takip ettiler.

Sayıların yerini tutacak çeşitli işaretler kullanıldı. Bugün kullandığımız sayılar, Araplar tarafından ortaya çıkarılmıştır. Eski Yunanlılar ve İbraniler, yazı yazmakta kullandıkları kelimeleri, sayılar için de kullanıyorlardı. Mısırlıların, Hindlilerin ve Maya'ların sayılar için özel şekilleri vardı. Romalıların bazan bizim bile hâlâ kullandığımız bir sistemleri vardı. Romen sayısında I, 1; II, 2; III, 3; IV, 4; V, 5; X, 10; L, 50; C, 100 yerini tutarlar.

Sayılar içinde en son düşünüleni (0) sayısı olmuştur. Araplar, Çinliler ve Maya'lar bu sayının gerekliliğini ilk anlayanlar olmuş ve bu sayı için özel şekiller çizmişlerdir.

GARIP RAKAMLAR

BUGÜN size bir hesap oyunu öğreteceğim... Küçücük bir dikkatle bunu öğrenirseniz, her zaman sizi hayrete düşürecek sonuçlar alacaksınız. Oyunum şu:

Her iki rakamlı sayıyı bir hesap oyunu yaparak 99 yapabilirsiniz. Evet, istediğiniz herhangi iki rakamlı sayıyı, bir çıkarma ve bir de toplama ile 99 yapacaksınız...

Bir örnek yapalım: Bu iki rakamlı sayımız 85 olsun. Önce bu sayıyı terse derek, büyük olandan küçük olan sayıyı çıkaracağız. Bunu 85 ile yaparsak, 85 in tersedilmişi 58 olur. 85 — 58 = 27 dir.

Şimdi bu çıkan 27 sayısını da tersedip, çıkan sayı ile toplayınız. Göreceksiniz ki, 99 edecektir.

Hemen bir örnek daha yaparak, tecrübe edelim. 41 sayısını alalım:

41 — 14 = 27
27 + 72 = 99

Bütün sayılarla hep bu netice elde edilir. Yalnız, aynı rakamdan olan iki rakamlı sayılarda bu olmaz. Meselâ 11, 22, 33, 44 gibi sayılarla...

Bunu 10 dan aşağı sayılarla yapmak da mümkündür. Yalnız, nihayetine bir 0 ilâve ederek yapacaksınız. Meselâ, 4 ile yapalım. Bir sıfır ilâve edeceğiz, 40 olacak;

40 — 04 = 36
36 + 63 = 99 dur.

Üç rakamlı sayılarla da daima aynı sayı elde edilir. Yalnız bu, 99 değil, 1089 dur. Tecrübe edelim:

Aldığımız üç rakamlı sayı 437 olsun. Tersedilmişi 734 olur;

734 — 437 = 297
297 + 792 = 1089

Bu da 100 sayısı ile olmadığı gibi, aynı rakamlı üç sayılarlada olmaz. Mesela 111, 222, 333, 444 sayıları gibi...

PUMA İSİMLİ VAHŞİ HAYVANIN CİNSLERİ DİĞER HAYVANLARDAN ÇOK YAYGINDIR...

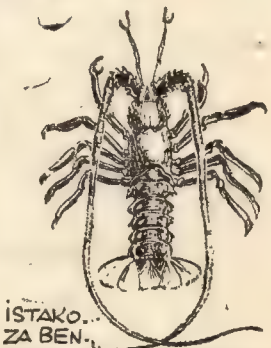

KORKUSUZ SÖVALYE 44

KORKUSUZ ŞÖVALYE 45

BUNU DUYDUNUZ MU?

İLK BİSİKLET

İlk bisiklet, tahtadan yapılmıştı. Tekerlekleri bile tahtadandı. Üstüne binilir, ayaklar yere sürtülerek hız alınır ve yürüyen bir tahta ata binmiş gibi gidilirdi.

Sonra sonra bisikletler demir ve çelikten yapılmağa başladı. Bilyalı yataklarla ve zincirle hareket eden bisikletler yapıldı. Bunların tekerlekleri, katı lâstikli idi.

Daha sonra lâstikler hava ile doldurulmağa başladı. Böylece bisiklet daha hafif, daha hızlı giden bir taşıma aracı olarak ortaya çıktı.

Avrupa'nın Holân da ve Belçika gibi düz memleketlerinde hemen hemen herkesin bir bisikleti vardır. İhtiyar kadınlar, bembeyaz sakallı erkekler bile işlerine güçlerine bisikletle gider, gelirler.

Çocukların da en güzel eğlencesi düm düz asfalt yollar üstünde bisikletle gezmektir.

TAVUSLAR NASIL TUTULURLAR?

Tavus kuşlarının asıl yurdu, Doğu Hindistan'dır. Bu kuşlar gündüz avlanmazlar. Çünkü avuslar, sürü halinde dolaşırlar. Avcıyı hissedince, öyle sık çalılar arasına kaçarlar ki, hayvanları yakalamak için, buralara sokulmak imkânsızdır.

Bunun için geceleri hayvanları, tünedikleri dallardan yakalarlar. Hem, bu kuşların bulundukları yerlerde tüfekle avlanmak yasaktır.

Serbest bulundukları zamanlar, çok mes'ut görünürler. Bu sebeple bahçelerde, parklarda yarı serbest dolaşmalarına engel olunulmaz. Kuyruğunu yel paze gibi açtığı zamanki görünüşü çok güzeldir.

BAZI HAYVANLAR

Bazı hayvanların yavruları daha doğuşundan çok çevik, çok canlı olur. Meselâ geyik ve karaca yavruları, doğar doğmaz koşuşmağa başlarlar. Ördek yavruları da, sanki yumurtanın içinde yüzmek öğrenmiş gibi, dünyaya gelir gelmez suya atılıp yüzmeğe başlarlar.

Yalnız bunlar değil, turna kuşlarının yavruları da böyledir. Turnanın, sıcak memleketlerde yaşayan bir kuş olduğunu bilirsiniz. Leylek ve balıkçıl kuşlarına benzeyen bu turnalar, çok güzel uçarlar. Fakat yuvalarını onlar gibi ağaçlara değil, düzlük yerlere, yahut bataklıklara yaparlar.

Turna yavruları da yumurtalarından tüylü olarak çıkarlar. Hemen koşuşmağa başlarlar. İnsan, onların bu canlılığını görünce, yumurtadan yeni çıkmış olduklarına inanamaz.

DAĞLAR, YILDIZ VE AY

Eğer dağlar şimdiki yüksekliklerinden 700 metre daha alçak olsalardı; denizler de şimdiki derinliklerinden 700 metre daha yüksek bulunsalardı, yeryüzü baştan başa su ile kaplı olacak, hiç kara bulunmıyacaktı...

Kanundan Kaçılmaz 1

Baytekin

MEÇHUL DÜNYALARDA

KARLOS, HİÇ ALDIRIŞ ETMEDEN MIKNATIS GEMİSİNİ ÖLÜM BULUTLARININ İÇİNE SOKAR..

KARLOS!. SENİ ÇILGIN! CANLI CANLI KAVRULMADAN ATLA! ÇABUK!

RADYOAKTİVİTE SENİN ROBOTLARINI ÇALIŞTIRMAZ HALE GETİRDİYSE BULUTLARIN MERKEZİNE LAZIM BEN KENDİM GİRECEĞİM!

DÜNYAYI KURTARMAK LAZIM. BENİM GİBİLER BÖYLE ANLAR İÇİN YETİŞTİRİLDİ. ELVADA DOSTUM!

KARLOS!

MIKNATISLI GEMİ BULUTLAR ARASINA GİRİNCE. ATOM YÜKLÜ BULUTLAR GEMİNİN ÇEVRESİNDE KATILAŞMAĞA BAŞLAR

BAŞARDI! ÇEVRESİNDE KATI KÜTLE OLDU!

SEYYARE ŞEKİL ALIRKEN HAZIR BEKLEYEN GERİDEKİ FİLO. BULUTLARI SUA YAĞMURUNA TUTARLAR...

ÖLÜM BULUTLARI ŞEKİLLENİR..

GÜNEŞ SİSTEMİMİZDEN UZAKLAŞIYOR. BİRAZ SONRA SOĞUR..

BAYTEKİN! SENİ ALMAĞA GELİYORUZ.

HOŞ GELDİN BAYTEKİN!.

ONUN, ÖLÜMÜ UZAKLAŞTIRACAK BİR HARAKET YAPACAĞINI TAHMİN ETMEM. NE MUTLU ONA

SEYYARE ONUN EBEDİ ANITI OLACAK KAİNATIN EN BÜYÜK ANITI!.

HİÇ KİMSE BUNA ONDAN DAHA LAYIK DEĞİLDİ YÜZBAŞIM.

29

SON